

Wij Juliana, bij de gratie Gods,
Koningin der Nederlanden,
Prinses van Oranje-Nassau, enz, enz, enz.

- 3 APRIL 1979

Nr. 7

Beschikkende op de beroepen, ingesteld door de raad der gemeente Noordwijk en J.G. van Leeuwen te Noordwijk aan Zee, tegen het besluit van gedeputeerde staten van Zuid-Holland van 20 februari 1976, Afdeling 1, no. B 20239/1, waarbij gedeeltelijk goedkeuring is onthouden en gedeeltelijk goedkeuring is verleend aan het bestemmingsplan "Duinweg" der gemeente Noordwijk, met de daarbij behorende voorschriften;

in de hand van State, Afdeling voor de geschillen van 1 - stuur, gehoord, advies van 20 december 1976, no. 100/76;

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening van 27 maart, no. 0216925, Centrale Afdeling Juridische Zaken;

Overwegende dat de raad der gemeente Noordwijk in zijn openbare vergadering van 24 juni 1975 heeft vastgesteld het bestemmingsplan "Duinweg" der gemeente, met de daarbij behorende voorschriften;

dat de raad daarbij ten aanzien van de door J.G. van Leeuwen bij hem ingediende bezwaren heeft overwogen, dat aan worden aangenomen, dat de bezwaren van de reclamant betrekking hebben op het gebied, dat in het ontwerp-plan is gelegen tussen de Van Panhuysstraat en een lijn, aangegeven door de zuidelijke perceelsgrens van een vakantieboerderij, in oostelijke richting doorgetrokken tot het sportveldencomplex; dat de bebouwingmogelijkheden voor dit gebied tot een minimum beperkt zijn; dat, in verband met het economische gebruik van deze gronden, na realisering van de bestemmingen, deze minimale bebouwingmogelijkheden aanvaardbaar geacht moeten worden; dat de aangevoerde bezwaren derhalve ongegrond moeten worden verklaard;

genoemde besluit van 25 februari 1976 aan het onderwerpelijke bestemmingsplan gedeeltelijk goedkeuring hebben onthouden en gedeeltelijk goedkeuring hebben verleend;

dat gedeputeerde staten daarbij ten aanzien van de bij het plan behorende voorschriften hebben overwogen, dat artikel 8, derde lid, van de voorschriften bepaalt, dat burgemeester en wethouders vrijstelling kunnen verlenen van het bepaalde in het eerste lid, sub b, voor het bouwen van een tweede bedrijfswoning ten behoeve van de krachtens het eerste lid, aanhef, toegelaten agrarische bedrijven, indien dit met het oog op de bedrijfsvoering nodig is en van het bepaalde in het eerste lid, sub b.1 voor een kleinere oppervlakte van het bouwperceel tot een minimum van 1 ha; dat deze vrijstellingsbevoegdheden onvoldoende aan objectieve begrenzings als bedoeld in artikel 15 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, gebonden zijn en voor zover zij wel begrensd zijn, deze begrenzing te ruim is; dat het vierde lid van artikel 8 voorschrijft, dat burgemeester en wethouders alvorens te beslissen op een verzoek om vrijstelling een agrarische adviesinstantie horen; dat evenwel bij onthouding van goedkeuring aan het derde lid van artikel 8 de zin ontvalt aan laatstbedoelde bepaling; dat mitsdien ook aan het vierde lid van genoemd artikel goedkeuring dient te worden onthouden;

dat gedeputeerde staten daarbij ten slotte ten aanzien van de door J.G. van Leeuwen bij hen ingediende bezwaren hebben overwogen, dat uit de kaart en uit artikel 3 van de voorschriften van het plan blijkt, dat de tegenover de woning van de reclamant gelegen gronden bestemd zijn voor voorzieningen ten behoeve van de actieve recreatie in de openlucht, zoals tennisbanen, een midget-golfbaan, een trampolinesentrum en een rolschaatsbaan met een daarbij behorend gebouw en bijbehorende andere bouwwerken; dat met het gemeentebestuur moet worden geoordeeld, dat enige bouwwerken ten dienste van deze bestemming, zoals kleedgelegenheid, schuil- en/of bergplaats, noodzakelijk is; dat genoemd artikel 3 van de voorschriften voorts bepaalt, dat ten hoogste 2% van de gronden mag worden bebouwd, de grondoppervlakte van de gebouwen ten hoogste 100 m²

en de goothoogte niet meer dan 3,50 m mag bedragen; dat de bebouwingmogelijkheid derhalve voldoende wordt beperkt; dat de bezwaren van de reclamant derhalve geen aanleiding geven tot onthouding van goedkeuring aan het plan;

dat burgemeester en wethouders van Noordwijk bij gedeputeerde staten ten aanzien van de door J.d. van Leeuwen ingediende bezwaren hebben aangevoerd, dat, mede naar aanleiding van de bezwaren van de reclamant tegen de aanvankelijk op het terrein voor diens huis geprojecteerde tennishal, de mogelijkheid tot bouw van een tennishal is weggenomen; dat het betreffende gebied de bestemming "actieve recreatie, klasse A (RAA)" heeft verkregen; dat daarbij een bouwmogelijkheid is opgenomen van 2% van de gronden met een maximaal aantal m² van 3,50 m; dat de bestemming niet uitvoerbaar is zonder de aangevochten bouwmogelijkheid; dat voor iedere vorm van sport- of recreatie wel een kleed-, schuil-, of berouwlocatie nodig is; dat, gelet op de geringe omvang van de door diens bebouwing, het bezwaar van de reclamant niet belet is; dat de gronden in het geldende bestemmingsplan in hoofdzaak 1948 grotendeels voor sportterreinen zijn bestemd en voor een klein gedeelte voor beperkt agrarische doeleinden A; dat burgemeester en wethouders ingevolge de voorschriften ontreffing kunnen verlenen van de verbodsbepaling ten aanzien van het bouwen op voor agrarische doeleinden A bestemde grond; dat in de bestemming "sportterrein" dezelfde bouwmogelijkheid ligt als welke het plan voor de bestemming "actieve recreatie, klasse A (RAA)" kent;

dat de raad der gemeente Noordwijk in beroep aanvoert, dat gedeputeerde staten goedkeuring hebben onthouden aan artikel 8, derde en vierde lid, van de voorschriften; dat de raad hiertegen aanvoert, dat het hier de belangen van slechts enkele bedrijven betreft, waarvan er een zeer onlangs met medewerking van gedeputeerde staten vergunning heeft verkregen voor de bouw van een tweede bedrijfswoning; dat het uit een oogpunt van rechtsgelijkheid juist is de bedrijven in het plangebied dezelfde mogelijkheden te bieden; dat het niet duidelijk is op welke wijze gedeputeerde staten de vrijstellings-

bevoegdheid nader objectief begrensd willen zien; dat een objectieve norm, zoals het voorschrijven van een bepaalde oppervlakte van het bouwperceel, niet juist en onwenselijk geacht moet worden, omdat de noodzaak van een tweede bedrijfs-woning ook kan voortvloeien uit niet meetbare factoren, zoals de kwaliteit en de samenstelling van het bedrijf; dat de vrijstelling, zoals bepaald in het eerste lid, sub b.1, betreffende bouwpercelen met een kleinere oppervlakte tot een minimum van 1 ha, naar verwachting in dit gebied nooit nodig zal zijn; dat echter bedoelde bedrijfsvorm, akkerbouw- en/of weide-bedrijf, binnen het plan niet onmogelijk is; dat daarom de mogelijkheden voor deze bedrijfsvorm niet mogen worden afgesneden; dat hij daarom verzoekt het bestreden besluit van gedeputeerde staten, voor zover het betreft de onthouding van goedkeuring aan artikel 8, derde en vierde lid, van de voorschriften, deel uitmakende van het bestemmingsplan "Duinweg", te vernietigen en alsnog goedkeuring te verlenen aan het omstreden artikel;

dat J.G. van Leeuwen in beroep aanvoert, dat hij tegen het bestemmingsplan "Duinweg" der gemeente Noordwijk in beroep komt, aangezien zijn bezwaren door gedeputeerde staten van Zuid-Holland ongegrond zijn verklaard; dat hij zijn bezwaren handhaaft;

Overwegende ten aanzien van het beroep, ingesteld door de raad der gemeente Noordwijk:

dat de raad der gemeente Noordwijk er bezwaar tegen heeft, dat gedeputeerde staten goedkeuring hebben onthouden aan artikel 8, de leden 3 en 4 van de voorschriften;

dat naar de mening van gedeputeerde staten de vrijstellingsbevoegdheden van burgemeester en wethouders voor het bouwen van een tweede bedrijfswoning onvoldoende aan een objectieve begrenzing als bedoeld in artikel 15 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening gebonden zijn en voor zover zij wel begrensd zijn, deze begrenzing te ruim geacht moet worden;

dat zij blijkens de overgelegde ambtsberichten er de voorkeur aan geven om als toetsingsnorm de bedrijfsomvang naar rato van het aantal toegekende Standaard Bedrijfs Eenheden te hanteren;

dat deze Standaard Bedrijfs Eenheden regelmatig opnieuw worden vastgesteld, zodat een dergelijke regeling een te ver gaande en niet door dringende redenen gerechtvaardigde beperking kan betekenen, vooral ingeval te dezen geen overeenstemming bestaat over een eventueel aangegeven, vast vermeerderingspercentage;

dat voorts ook per bedrijf de hierbedoelde Standaard Bedrijfs Eenheden aan veranderingen onderhevig kunnen zijn door wijziging in de produktie-omstandigheden;

dat de onderwerpelijke norm voor het toelaten van agrarische bebouwing als zodanig dan ook doelmatigheid moet worden ontzegd;

dat bovendien uit planologisch oogpunt en mede gelet op artikel 10 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening het bantoren van de, veeleer statistisch-economische S.B.E.-norm, niet uitsluitend bepalend voor de toelaatbaarheid van een eerste of tweede agrarische bedrijfswoning behoort te zijn, doch dat daartoe ook met andere gegevens rekening moet worden gehouden, ten einde de afweging van alle betrokken belangen binnen het bestemmingsplan recht te doen;

dat als een van die andere gegevens het criterium, bedoeld in artikel 8, derde lid, kan dienen;

dat evenwel, zij het op andere gronden, zoals uit het vorenstaande blijkt, de onthouding van goedkeuring door gedeputeerde staten aan dit artikelgedeelte genandhaafd moet blijven;

dat de aanduiding agrarische adviesinstantie in artikel 8, tweede en vierde lid, te vaag is en tot rechtsonzekerheid kan leiden, nu niet is aangegeven welke deskundige agrarische instantie of instanties in de daarbedoelde gevallen moet of moeten worden gehoord, zodat deze artikelgedeelten evenmin voor goedkeuring in aanmerking komen;

dat het beroep van de gemeenteraad derhalve ongegrond is;

Overwegende ten aanzien van het beroep, ingesteld door J.G. van Leeuwen:

dat deze appellant bezwaren heeft aangevoerd tegen de bebouwingsmogelijkheden binnen de bestemming R.A.A. (actieve recreatie, klasse A);

dat op de gronden, waaraan deze bestemming is verleend, voorzieningen kunnen worden aangelegd ten behoeve van openluchtrecreatie, zoals tennisbanen, een midget-golfbaan, een trampolinecentrum en een rolschaatsbaan, met bijbehorende gebouwen en andere bouwwerken;

dat ingevolge artikel 3 van de planvoorschriften ten hoogste 2% van deze gronden mag worden bebouwd;

dat zowel de bestemming van deze gronden, gelegen in de onmiddellijke nabijheid van reeds bestaande sportvelden, als ook de in verband met deze bestemming noodzakelijk te achten - beperkte - bouwmogelijkheid Ons juist voorkomen;

dat het beroep derhalve ongegrond is;

Overwegende ambtshalve:

dat bij Ons nog bedenkingen bestaan tegen enige onderdelen van de bij het plan behorende voorschriften;

dat in artikel 1, onder m, wordt verwezen naar een wegprofilering, welke in strijd met artikel 11, eerste lid, onder g, van het Besluit op de Ruimtelijke Ordening, op de kaart niet is aangegeven;

dat in verband daarmee ook aan de bestemming "weg" goedkeuring moet worden onthouden;

dat de in artikel 6 vermelde bestemming "openbaar groen, plantsoen of berg" op het renvooi van de kaart uitsluitend is aangegeven onder de bestemming "openbaar groen";

dat in artikel 7, eerste lid, onder f, een aanduiding van de maximaal toelaatbare hoogte voor silo's en hooitoren niet kan worden gemist;

dat in artikel 8, eerste lid, onder b, is nagelaten een maximum inhoud voor de bedrijfswoning aan te geven;

dat bovendien in verband met het vorenoverwogene met betrekking tot de norm voor de toelaatbaarheid van een tweede bedrijfswoning, mede gelet op artikel 10 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, het hanteren van de norm voor een minimum oppervlakte van een agrarische bedrijfswoning als bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder b.1., evenmin uitsluitend bepalend behoort te zijn, doch dat dienaangaande ook met andere gegevens rekening moet worden gehouden, ten einde de afweging van alle betrokken belangen binnen het bestemmingsplan recht

te doen;

dat naast het aangeven van een maximum hoogte voor gebouwen in artikel 8, eerste lid, onder d, nog aangegeven dient te worden een maximum hoogte voor andere bouwwerken;

dat de in artikel 9 vermelde bestemming "weg, voetpad of plein, parkeerterrein, rijwielpad" op het renvooi van de kaart uitsluitend is aangegeven onder de bestemmingen "weg" en "rijwielpad";

dat artikel 10, eerste lid, ten onrechte het verbod behelst van een wijziging in het gebruik, waardoor de afwijking van het plan minder groot wordt;

dat de in artikel 11, onder b en c neergelegde vrijstellingsregeling niet in overeenstemming is te achten met het bepaalde in artikel 10, juncto artikel 15 der Wet op de Ruimtelijke Ordening;

dat uit het vorenstaande volgt, dat het bestreden besluit niet geheel kan worden gehandhaafd;

Gezien de Wet op de Ruimtelijke Ordening;

HEBSEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

I. de beroepen ongegrond te verklaren;

II. met vernietiging van het besluit van gedeputeerde staten van Zuid-Holland van 25 februari 1976, Afdeling 1, no. B 20239/1, alsnog goedkeuring te onthouden aan het door de raad der gemeente Noordwijk op 24 juni 1975 vastgestelde bestemmingsplan "Duinweg", voor wat betreft:

A. het plangedeelte met de bestemming "weg";

B. de volgende gedeelten van de bij het plan benorende voorschriften:

artikel 1, onder m;

artikel 6, in de bestemmingsaanduiding de woorden
"plantsoen of berm";

artikel 7, eerste lid, onder f;

artikel 8, eerste lid, onder b, aanhef;

artikel 8, eerste lid, onder b.1. en onder d.

artikel 8, tweede lid;

artikel 9, in de bestemmingsaanduiding de woorden
"voetpad of plein, parkeerterrein";

- 8 -

artikel 10, eerste lid;
artikel 11, onder b en c;

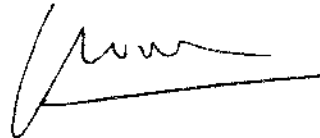
Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening is
belast met de uitvoering van dit besluit.

Soestdijk, 3 april 1979.

w.g. JULIANA

DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING,
w.g. Beelaerts van Blokland

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
De Chef Kabinetszaken,

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized, cursive name followed by a horizontal line underneath.